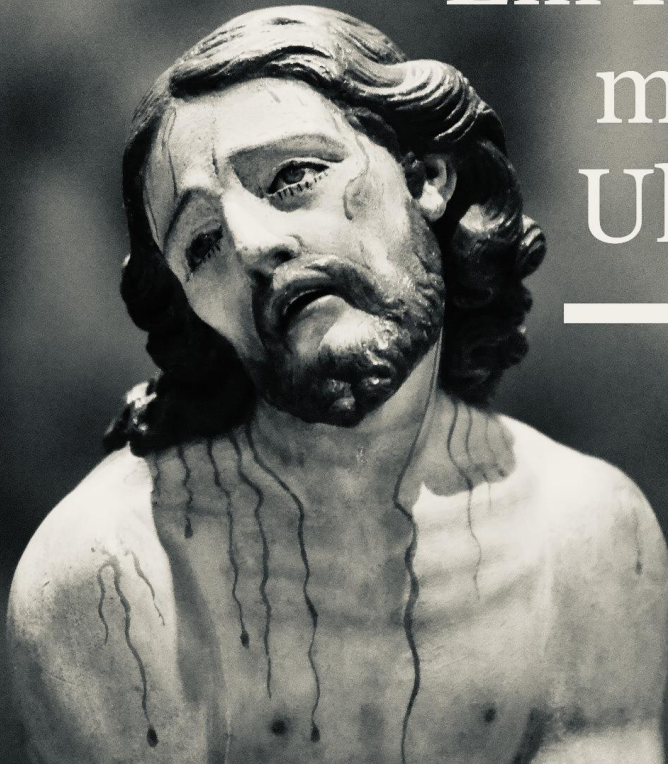


pray for Ukraine



Ein Kreuzweg
mit der
Ukraine

Хресна
Дорога
України

Ivano-Frankivs
UKRAINE

2022

- Text und Auflegung:
Erzpriester Ivan Sokhan (Ivano-Frankivs / Ukraine)
Kontakt: iwan_sokhan@yahoo.de
- Ausgangsidee:
Audio- Impulse für „Einfach gemeinsam BETEN“
(Pfarrer Daniel Rietzler Weißhorn / im Bistum Augsburg);
Kontakt: einfachgemeinsambeten@web.de
- Weitere Informationen und Spendenaktion für die Ukraine:
Den Kreuzweg mit der Ukraine beten - Credo online (credo-online.de)
- Deutsche Text-Korrektur:
Moritz Brocke, Augsburg
- Bilder:
Pixabay, bearbeitet von Ivan Sokhan

Einleitung

Liebe Freunde,

mein Name ist Ivan Sokhan. Ich bin ein Priester der Ukrainischen Griechisch-Katholischen Kirche. Sie sagen vielleicht, ja warte mal: bist du eigentlich ukrainisch, oder griechisch, oder katholisch? Ich bin also ein Ukrainer, der zur katholischen Kirche gehört, aber mein Glauben nicht in lateinischen, sondern in eine orientalischen, bzw. griechischen oder byzantinischen Ritus praktiziere. So wird die größte von vielen katholischen Ostkirchen genannt. Zur unseren Besonderheiten gehört auch, dass unsere Priester, vor der Priesterweihe, auch heiraten dürfen, und ich bin es.

Ich freu mich besonders diese Fastenzeit in Form eines Kreuzweges mit euch gemeinsam zu begehen. In diesem Jahr wurde die Fastenzeit ganz besonders für mich. Seit dem 24. Februar, als Russland durch die Bombardierung von vielen ukrainischen Städten einen brutalen Krieg gegen die Ukraine angefangen hat, bin ich mit meiner Familie von unser Wohnung in der ukrainischen Hauptstadt Kyiv zur unseren Eltern in die Westukraine geflüchtet. Hiermit wurde ein neues Kapitel in meinem Leben aufgeschlagen. Ein Kreuzweg, der von Krieg und Flucht gekennzeichnet ist.

Es ist nicht nur mein eigener Leidensweg, sondern ein Kreuzweg von Tausenden Todesopfern, von Millionen Flüchtlingen und von vielen anderen ukrainischen Kindern und Familien, die vom Krieg betroffen sind und heute immer noch leiden müssen. Es ist so wichtig, unsere Wege nicht allein zu gehen. Ich freue mich sehr, diesen Kreuzweg der Ukraine mit euch gemeinsam zu gehen. Nicht, weil ich euch in ein fremdes Leid einbeziehen möchte. Sondern, weil ein geteiltes Leid nicht mehr so schmerzhaft ist. Wie auch das geteilte Kreuz Jesu zur Gnade und Segen des Auferstandenen für alle Christen geworden ist.

So lasset uns gemeinsam beten: Jesus Christus, Heiland und Erlöser, wir danken Dir für unser Teilhabe an deinem Leiden, Kreuz und Auferstehung. Wir möchten aber auch Dich mit uns auf den Weg durch den Krieg in der Ukraine einladen, damit dieser ein Ziel und einen Sinn in Dir gewinnt. Amen.

Вступ

Дорогі друзі,

Мене звати Іван Сохан. Я є священником Української Греко-Католицької Церкви. Ви, мабуть, подумали: стоп, зачекай, то ти є українцем, греком, чи католиком? Я, отже ж, є українцем, який належить до Католицької Церкви, але свою віру я практикую не в латинському, а в східному, т.т. грецькому чи візантійському обряді. Так називається найбільша з багатьох Східних Католицьких Церков. Нашою особливістю, з-поміж іншого, є те, що наші священники можуть одружуватися напередодні священничих свячень, і одним з таких священників є я.

Я вдячний можливості в цей час посту молитися Хресну Дорогу разом з вами. Цього року Великий піст видався досить особливим для мене. Починаючи з 24 лютого, коли Росія розпочала брутальну війну проти України численними бомбардуваннями багатьох українських міст, ми з сім'єю були вимушені залишити наше помешкання в Києві та виїхати до наших батьків на Захід України. Так розпочався новий етап мого життя. Хресна Дорога, позначена війною та біженством.

Цей страшний шлях не є виключно моїм особистим, але Хресною Дорогою багатьох тисяч смертних жертв, мільйонів біженців та багатьох інших українських дітей та родин, які уже постраждали і досі продовжують страждати від цієї війни. Як важливо не долати наші шляхи самотужки! Я радію можливості іти цю Хресну Дорогу України разом з вами. Не тому, що хочу втягнути вас у чужий біль. Але тому, що біль, розділений з іншими, вже не є таким сильним. А участь у Хресті Ісуса стає благодаттю і благословенням Воскреслого Господа для всіх християн.

Отож, запрошую вас до спільної молитви: Ісусе Христе, наш Спасителю і Відкупителю, ми вдячні Тобі за нашу участь у Твоїх Страстях, Хресті та Воскресінні. Але ми також запрошуємо і Тебе до участі в нашому шляху крізь цю війну, щоби саме в Тобі цей наш шлях отримав мету та набув свого змісту. Амінь.



**Die 1. Station des Kreuzweges:
Jesus wird zum Tod verurteilt.**

V *Wir beten dich an, Herr Jesus Christus,
und preisen dich*

A *denn durch dein heiliges Kreuz
hast du die Welt erlöst.*

Aus dem Heiligen Evangelium nach Lukas:

„Pilatus aber rief die Hohenpriester und die Oberen und das Volk zusammen und sprach zu ihnen: Ihr habt diesen Menschen zu mir gebracht als einen, der das Volk aufwiegelt; und siehe, ich habe ihn vor euch verhört und habe an diesem Menschen keine Schuld gefunden, deretwegen ihr ihn anklagt; Herodes auch nicht, denn er hat ihn uns zurückgesandt. Und siehe, er hat nichts getan, was den Tod verdient. Darum will ich ihn züchtigen lassen und losgeben. Da schrien sie alle miteinander: Hinweg mit diesem! Gib uns Barabbas los! ... Da redete Pilatus abermals auf sie ein, weil er Jesus losgeben wollte. Sie riefen aber: Kreuzige, kreuzige ihn! Er aber sprach zum dritten Mal zu ihnen: Was hat denn dieser Böses getan? Ich habe keine Schuld an ihm gefunden, die den Tod verdient; darum will ich ihn züchtigen lassen und losgeben. Aber sie setzten ihm zu mit großem Geschrei und forderten, dass er gekreuzigt würde. Und ihr Geschrei nahm überhand. Und Pilatus urteilte, dass ihre Bitte erfüllt würde ... Jesus übergab er ihrem Willen“ (Lk. 23,13-25).

**1. Станція:
Ісуса засуджують на смерть.**

*Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи!*

Від Луки Святого Євангелія читання:

«Скликавши, отже, первосвящеників, старшин і народ, Пилат промовив до них: “Ви привели до мене цього чоловіка як бунтаря народу; ото я, розсудивши справу перед вами, не знайшов на цьому чоловікові (ніякої) провини в тому, про що оскаржуєте його. Та й Ірод ні, бож відіслав його до нас. Виходить, отже, що він не допустився нічого, гідного смерті. Тож я його покараю і відпущу.” Треба ж було їм одного випустити з-за празника. Та вони всі разом закричали: “Убий цього, а відпусти нам Варавву!” [...] Пилат, бажючи їм відпустити Ісуса, промовив до них знову. Та вони закричали: “Розіпни, розіпни його!” І втретє він до них промовив: “Яке ж бо зло вчинив він? Я не знайшов на ньому нічого, гідного смерті. Тож, покаравши його, відпущу.” Але вони наполягали сильним криком і вимагали, щоб його розіп'яти. І крик їхній переміг. Тоді Пилат присудив, щоб сталося згідно з їхньою просьбою. [...] Ісуса ж видав їм напризволяще» (Лк. 23, 13-25).

Vor unserem geistigen Auge stehen Pilatus, der Hohepriester, die Obrigkeit und eine aufgebrachte Menschenmasse. Mit einer manipulierten Mehrheit, scheindemokratischer Unterstützung der Bevölkerung und dem geistlichen Segen des Hohepriesters ergeht ein ungerechtes Todesurteil. Was kann schrecklicher sein?

Wer steht hinter dem Todesurteil des Krieges in der Ukraine? Ist das ein Urteil von einer einzelnen Person an der Spitze der russischen Regierung? Möglich, doch wie ist es um die staatlichen Verantwortungsträger in der Regierung, um die Hohepriester der russischen Orthodoxie und um andere Menschen in Russland? Ein verbrecherischer Befehl, der von vielen Tausenden russischen Soldaten ausgeführt werden muss und der sich in Form von vielen tausend russischen Bomben auf die ukrainischen Städte und in unzähligen Waffenschüssen auf ukrainische Zivilisten niederschlägt.

Die Symbiose aus Staat und Kirche hat einen nicht zu unterschätzenden Anteil daran.

Das Evangelium bleibt die Nennung konkreter Personen nicht schuldig: Denken wir etwa an Jesus, Petrus, Pontius Pilatus, Barabbas, Kajaphas, Judas und andere. Auch dieser Krieg kennt die Namen von konkreten Menschen; Opfern wie Tätern.

Ich lade euch ein, mindestens für zwei verantwortliche Personen aus dem weltlichen und dem geistlichen Bereich zu beten: für Wladimir Putin und Patriarch Kyrill.

Herr Jesus Christus, Heiland und Erlöser, du bist in dieser Welt gekommen, um uns Sünder zu retten. Hilf uns, unsere Verfehlungen zu erkennen und in der Umkehr zu Dir unsere Erlösung und wahren Frieden zu finden. Amen.

Перед нашим духовним поглядом стоять Пилат, Первосвященники, Старшина та розлючений на товп. За допомогою маніпульованої більшості, вдавано демократичної підтримки народу та духовного благословення первосвященників виноситься несправедливий смертний вирок. Що може бути гіршим?

Хто саме стоїть за смертним вирокком війни проти України? Чи є це вирокком лише однієї особи на чолі російського уряду? Можливо, але як щодо інших державних службовців та чиновників? Як щодо первосвященників Російської Православної Церкви та інших росіян? Злочинний наказ, виконаний особисто конкретними солдатами багатотисячного російського війська, та підтверджений кожною із сотень російських бомб, випущених по численних українських містах та безліччю пострілів по цивільному населенню України.

Не слід недооцінювати частки відповідальності в цьому злочині також і державно-церковної співпраці.

Євангеліє не уникає називати конкретних осіб по імені: Ісуса, Петра, Понтія Пилата, Варраву, Каяфу, Юду та інших. Також і цій війні відомі імена конкретних людей, як жертв, так і злочинців.

Запрошую вас помолитися принаймні за двох відповідальних осіб зі світської та духовної сфери: за Володимира Путіна та Патріарха Кирила.

Господи Ісусе Христе, Спасителю і Відкупителю, Ти прийшов у світ, щоб спасти грішників. Дозволь нам розпізнати наші гріхи, і знайти наше відкуплення та справжній мир в наверненні до Тебе. Амінь.



**Die 2. und 3. Stationen des Kreuzweges:
Jesus nimmt das Kreuz auf seine Schulter
und fällt zum ersten Mal unter dem Kreuz.**

- V** *Wir beten dich an, Herr Jesus Christus,
und preisen dich*
- A** *denn durch dein heiliges Kreuz
hast du die Welt erlöst.*

Aus dem Heiligen Evangelium nach Markus:

*„Und als sie ihn verspottet hatten, zogen sie ihm den
Purpurmantel aus und zogen ihm seine Kleider an.
Und sie führten ihn hinaus, dass sie ihn kreuzigten“
(Mk. 15,20).*

Als wir von den ersten Luftangriffen auf unsere Stadt und unser Land im Zuge des Angriffskrieges gehört haben, haben meine Ehefrau und ich innerhalb kürzester Zeit unsere Sachen gepackt und begaben uns an einen sicheren Ort. Seit dem 24. Februar mussten über 11 Millionen Menschen in der Ukraine ihre Wohnungen in Kriegsgebieten verlassen; über drei Millionen Menschen sind auf der Flucht ins Ausland. Eine Flucht wie ein Kreuzweg. Ein Koffer schwer wie ein Kreuz. Nicht das, was ihn füllt, macht ihn beim Tragen schwer, sondern das, was nicht hineinpasst. Wie kann man sein Zuhause, sein ganzes Leben in einen Koffer einpacken? Und wie kann man das alles verlassen? Man hat keine Wahl.

2. і 3. Стації:

Ісус бере на себе Хрест і перший раз падає під тягарем Хреста.

*Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи!*

Від Марка Святого Євангелія читання:

«Коли над ним наглумилися, зняли з нього багрянницю й одягнули його в його одежу. Опісля ж повели його на розп'яття» (Мк. 15, 20).

Коли ми з дружиною довідалися про перші повітряні атаки на наше місто та про оголошення військового стану, ми відразу ж спакували наші валізи і вирушили в дорогу до більш безпечного місця. Починаючи з 24 лютого понад 11 мільйонів українців були вимушені покинути власні домівки внаслідок війни. Понад 3 мільйони українських біженців подалися за кордон. Біженство, втеча від війни, як Хресна Дорога. Валіза, важка як Хрест... Не від того, що в ній, а від того, що в неї неможливо вмістити. Як можливо вмістити в валізу власну домівку, усе своє життя? І як все це можна залишити? Але ти мусиш...

Nach wenigen Fahrkilometern bricht man zusammen und fällt nieder, wie unter der Last des schweren Kreuzes. Gedankenverloren und nach und nach begreifen, was eigentlich passiert...

Mit Glück erreichten wir einen relativ sicheren Ort in der Westukraine. Doch die Bomben explodieren auch wenige Kilometer von der polnischen Grenze entfernt; nirgendwo in der Ukraine kann man sich sicher fühlen.

Wir denken heute an die Tausenden von Menschen in der Ukraine, die von russischen Truppen in ihren Städten, Wohnungen und Bunkern ohne Strom, ohne Wasser und ohne Essen umzingelt sind und durch die humanitären Korridore die Kampfgebiete nicht verlassen dürfen. Wir denken an all jene, die unter der Last ihres persönlichen Kreuzes oder der Bomben erdrückt worden sind und ihren Lebens- oder Kreuzweg nicht mehr weitergehen können.

Herr Jesus Christus, Heiland und Erlöser, erhelle unsere Kreuzwege mit dem Licht des Glaubens und gib uns Kraft und Möglichkeit, diesen Weg mir Dir und zu Dir bis zum Ende zu gehen. Amen.

Після кількох кілометрів шляху людина зривається і просто паде ниць, наче під тягарем важкого Хреста, від одного лише усвідомлення і думки про те, що зараз відбувається...

Усе ж, нам дуже пощастило вибратися у відносно безпечне місце на Заході України. Але зважаючи на те, що бомби падають уже й за декілька кілометрів від польського кордону, то ніхто і ніде в Україні не може почувати себе безпечно.

Ми згадуємо сьогодні тисячі людей в Україні, які ізольовані російськими військами у своїх містах, домівках та бомбосховищах, без світла, води та харчів, та не можуть покинути зону бойових дій через блокування гуманітарних коридорів. Згадуємо усіх тих, хто впав під тягарем хрестів і бомб, та вже не може продовжувати свій життєвий хресний шлях.

Господи Ісусе Христе, Спасителю і Відкупителю, осяй нашу Хресну Дорогу світлом віри та дай нам сили і нагоди пройти цей шлях з Тобою і до Тебе до кінця. Амінь.



**Die 4., 5. und 6. Stationen des Kreuzweges:
Jesus begegnet seiner Mutter.
Simon von Zyrene hilft Jesus das Kreuz tragen.
Veronika reicht Jesus das Schweißstuch.**

V *Wir beten dich an, Herr Jesus Christus,
und preisen dich*
A *denn durch dein heiliges Kreuz
hast du die Welt erlöst.*

Aus dem Heiligen Evangelium nach Matthäus:

„Auf dem Weg trafen sie einen Mann aus Zyrene namens Simon; ihn zwangen sie, Jesus das Kreuz zu tragen“ (Mt. 27,32).

Auf unseren Kreuzwegen treffen wir ganz unterschiedliche Menschen. Darunter sind Altbekannte, aber auch ganz Fremde und Unbekannte. Sie werden uns auf unserem gemeinsamen Weg zu Schwestern und Brüdern, Müttern und Vätern. Wir treffen sie etwa im Bunker neben dem Wohnhaus, in den Evakuierungstransporten, bei der fluchtbedingten Grenzüberquerung, beim Verteilen humanitärer Hilfsgüter oder im Krankenhaus.

Gerade jetzt ist es wichtig, Menschen kennenzulernen und an seiner Seite zu wissen, wenn viele liebevoll gewonnene und gekannte Menschen gleichzeitig verloren und getötet werden.

**4., 5. i 6. Стації:
Ісус зустрічає свою матір.
Симон з Киринеї допомагає Ісусові нести Хрест.
Вероніка витирає Ісусове обличчя.**

*Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи!*

Від Матея Святого Євангелія читання:

«Виходячи ж, вони зустріли одного чоловіка з Киринеї, на ім'я Симон, і примусили його нести хрест його» (Мт. 27, 32).

На наших Хресних шляхах ми зустрічаємо різних людей, як знайомих, так і зовсім чужих і не знайомих, які, однак, через цей спільний шлях стають нашими братами і сестрами, батьками і матерями. Ми зустрічаємось в бомбосховищах поряд з нашими домами, в евакуаційному транспорті, при перетині державного кордону під час біженства, в місцях видачі гуманітарної допомоги та в лікарнях.

На скільки важливо в час, коли ми втрачаємо багатьох рідних і близьких нам людей, також здобувати когось дорогого та близького нашому серцю, хто зараз є поруч з нами.

Wir beten heute für diejenigen, die anderen in diesem Krieg helfen und andere trösten. Für das medizinische Fachpersonal, die Feuerwehrleute, die Soldaten und die Rettungsdienste. Für alle, die persönlich kürzertreten, um ihren Landsleuten in diesem un gerechten Angriff beizustehen. Wir beten für die Solidarität und Verbundenheit der Welt- und Kirchengemeinschaften. Dass sie eindeutig und einheitlich gegen diese Aggression ein Zeichen setzen und durch Gebets- und Spendenaktionen, politische Entscheidungen und Sanktionen den vom Krieg Gebeutelten beistehen.

Herr Jesus Christus, Heiland und Erlöser, gib uns die Kraft, in unserer Hilfsbereitschaft und unserer Solidarität nicht müde zu werden. Amen.

Ми молимося сьогодні за тих, хто спомагає і допомагає іншим в часі цієї війни. За українських військових, лікарів, пожежників і рятувальників. За всіх, хто ціною власного життя та здоров'я захищають своїх співвітчизників у цій несправедливій війні. Ми молимося за солідарність та єдність світової та церковної спільнот, щоби вони категорично і одностайно протистояли цій війні, в молитвах та жертовності, в політичних рішеннях та санкціях.

Господи Ісусе Христе, Спасителю і Відкупителю, дай нам сили не втомлюватися від солідарності та підтримки один одного. Амінь.



**Die 7., 8. und 9. Stationen des Kreuzweges:
Jesus fällt zum zweiten und zum dritten Mal unter
dem Kreuz, und begegnet den weinenden Frauen.**

- V** *Wir beten dich an, Herr Jesus Christus,
und preisen dich*
A *denn durch dein heiliges Kreuz
hast du die Welt erlöst.*

Aus dem Heiligen Evangelium nach Lukas:

„Jesus wandte sich zu ihnen um und sagte: Ihr Frauen von Jerusalem, weint nicht über mich; weint über euch und eure Kinder! Denn es kommen Tage, da wird man sagen: Wohl den Frauen, die unfruchtbar sind, die nicht geboren und nicht gestillt haben. Dann wird man zu den Bergen sagen: Fallt auf uns! Und zu den Hügeln: Deckt uns zu! Denn wenn das mit dem grünen Holz geschieht, was wird dann erst mit dem dürren werden?“ (Lk. 23,28–31).

Ein am Boden liegender Mann weckt Mitleid in uns. Dieses Gefühl bekunden wir mit unseren Worten und Taten. Am Anfang des Krieges haben wir, die Menschen in der Ukraine, eine enorme Solidarität von unseren Freunden und Partnern im weltlichen, kirchlichen und privaten Bereich erfahren. Für jedes Wort aus dem Herzen, für jedes Gebet und für jeden Gottesdienst, für jede Veranstaltung und Demonstration möchte ich mich im Namen aller meiner ukrainischen Landsleute und aller an unserer Seite herzlich bedanken. Das ist Balsam für unsere Seele!

7., 8. і 9. Стації:

**Ісус вдруге та втретє паде під тягарем Хреста.
Ісус просить єрусалимських жінок, щоб плакали
над особистими гріхами.**

*Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи!*

Від Луки Святого Євангелія читання:

«Ісус же обернувся до них і сказав: «Дочки єрусалимські, не плачте надо мною, а плачте над собою і над вашими дітьми! Бо ось настануть дні, коли скажуть: Щасливі неплідні та й лона, що не родили, і груди, що не годували. Тоді почнуть вони горам казати: Впадьте на нас! - і горбам: Покрийте нас! Бо коли так обходяться з деревом зеленим, що тоді з сухим буде?» (Лк. 23, 28-31).

Впалий на землю чоловік викликає у нас співчуття. Це почуття ми виявляємо у наших словах і вчинках. Від початку війни ми в Україні досвідчили вражаючу солідарність від наших друзів та партнерів на світовому, загальноцерковному та приватному рівнях. За кожне щире слово від серця, за кожну молитву і богослужіння, за кожну акцію і демонстрацію я хочу від імені всього українського народу подякувати усім нашим друзям по цілому світу. Ми дуже цінуємо це.

Erinnern wir uns gleichzeitig aber auch an die Warnung Jesu an die weinenden Frauen: „*Weint nicht über mich; weint über euch und eure Kinder!*“ Ein Angriff auf die Ukraine ist kein interner oder regionaler Konflikt, als welcher er oft angesehen wird. Es ist ein Verbrechen gegen die Demokratie und Menschenrechte als solche und ein Angriff gegen die Grundordnung des friedlichen Miteinanders weltweit. Also gegen uns Alle.

Unser Lieblingsspiel im Kindergarten in der Sowjetunion der 80-er Jahre war Krieg gegen die Deutschen... im Kindergarten... ein Krieg... gegen Deutschen... So waren viele Generationen im Hass gegenüber dem Westen erzogen. Mit dem Zusammenfall der Sowjetunion sind die kriegerischen Ideen nicht auf einmal von sich selbst aus unseren Köpfen und Herzen verschwunden. Unsere Eltern müssten über uns weinen...

Dieser Krieg in der Ukraine kennt keine Staatsgrenzen. Die Menschenrechte sollten eigentlich auch keine Einschränkung haben. Sie müssten überall und für alle gelten. Wenn wir das Böse vor der Haustür Europas stehen lassen, wird es sicherlich keine Endstation sein, sondern nur eine Zwischenstation auf einem weiten Weg. Gleichzeitig kennt das Böse keinen territorialen Geburtsort. Es schäumt im Herzen einzelner Menschen auf und wird von diesen weitergegeben. Wie oft ist die Duldung und Entfaltung unserer „kleiner Boshaflichkeiten“ ein spalterischer Beitrag zur globalen Gewalt und Ungerechtigkeit, kurzum: zum „großen Bösen“? Denken wir etwa an Familienkonflikte, Fremdenhass und Intoleranz gegenüber Andersdenkenden oder aber die Korruption in der lokalen Politik.

Herr Jesus Christus, Heiland und Erlöser, wir danken Dir, dass Du unseren mitleidenden Blick von Dir auf uns selbst und unsere Kinder ausrichtest. Lass uns unsere eigenen Baustellen erkennen und dem Bösen in unseren eigenen Herzen keine Chance geben. Amen.

Водночас пригадаймо собі застереження Ісуса до плачучих жінок: «...*Не плачте надо мною, а плачте над собою і над вашими дітьми!*» Напад на Україну не є якимось внутрішнім чи регіональним конфліктом, як дехто намагався це часто подати. Це злочин проти демократії та прав людини як такий, а також напад на світовий порядок мирного співіснування. А отже, загроза всім і кожному!

Нашою улюбленою грою в дитячому садку ще за радянських часів (у 80-ті роки) була «Війна проти німців»... в дитячому садку... війна... проти німців... В такій ненависті до Заходу виховувалися цілі покоління. З розпадом Радянського Союзу ці войовничі ідеї не зникли самі собою з наших голів і сердець. Наші батьки мусіли плакати над нами.

Війна в Україні не знає державних кордонів. Права людини не знають сфер впливу. Вони діють всюди і для всіх. Коли зло знайде свій осідок при дверях європейської домівки, то будьмо певні, що це не буде його кінцевою зупинкою, але лише перевалочним пунктом для подальшого наступу. Водночас, зло не знає якогось територіального місця народження. Воно зароджується в серцях конкретних людей і передається іншим. Як часто ми дозволяємо глобальному злу та несправедливості зародитися спочатку в наших серцях через практикування чи просту терпимість численних «малих» зол, у сімейних конфліктах, через ненависть до чужинців та інакомислячих, через різні чвари, відсутність правосуддя та корупцію у нашій локальній політиці.

Господи Ісусе Христе, Спасителю і Відкупителю, ми вдячні Тобі, що Ти скеровуєш наш співчутливий погляд від Себе на нас самих. Дозволь нам розпізнавати власні гріхи і протистояти злу уже в його зародку, передусім у наших власних серцях. Амінь.



**Die 10., 11. und 12. Stationen des Kreuzweges:
Jesus wird seiner Kleider beraubt und an das Kreuz
angenagelt. Jesus stirbt am Kreuz.**

V *Wir beten dich an, Herr Jesus Christus,
und preisen dich*

A *denn durch dein heiliges Kreuz
hast du die Welt erlöst.*

Aus dem Heiligen Evangelium nach Matthäus:

„So kamen sie an den Ort, der Golgota genannt wird, das heißt Schädelhöhe. [...] Nachdem sie ihn gekreuzigt hatten, warfen sie das Los und verteilten seine Kleider unter sich. Dann setzten sie sich nieder und bewachten ihn. [...] Über seinem Kopf hatten sie eine Aufschrift angebracht, die seine Schuld angab: Das ist Jesus, der König der Juden. Zusammen mit ihm wurden zwei Räuber gekreuzigt, der eine rechts von ihm, der andere links. [...] Von der sechsten bis zur neunten Stunde herrschte eine Finsternis im ganzen Land. Um die neunte Stunde rief Jesus laut: Eli, Eli, lema sabachtani?', das heißt: Mein Gott, mein Gott, warum hast du mich verlassen? [...] Dann hauchte er seinen Geist aus. Als der Hauptmann und die Männer, die mit ihm zusammen Jesus bewachten, das Erdbeben bemerkten und sahen, was geschah, erschrakten sie sehr und sagten. Wahrhaftig, das war Gottes Sohn!“ (Mt. 27,33–54).

10., 11. i 12. Стації:

З Ісуса здирають одяг.

Ісуса прибивають до Хреста.

Ісус помирає на Хресті.

*Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи!*

Від Матея Святого Євангелія читання:

«Прибувши на місце, що зветься Голгота, тобто сказати “Череп-місце” [...] Ті ж, що розп'яли його, поділили його одягу, кинувши жереб. А потім сіли, щоб його стерегти там. [...] Над головою в нього прибито напис за що його засуджено: “Це Ісус – Цар Юдейський.” Тоді розп'яли з ним двох розбійників: одного праворуч, а другого ліворуч. [...] Від шостої години темрява настала по всім краю аж до дев'ятої години. А близько дев'ятої години Ісус скрикнув міцним голосом, вимовляючи: “Елі Елі, лема савах-тані”, – тобто: “Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?” [...] А Ісус, скрикнувши сильним голосом, віддав духа. [...] А сотник і ті, що стерегли з ним Ісуса, бачивши землетрус і те, що сталося, вельми налякалися і мовили: “Це справді був Син Божий!» (Мт. 27, 33-54).

Auf dem Kreuzweg wird Jesus seiner Kleider beraubt. Ein durch den Krieg beraubtes Land. Verwüstete ukrainische Städte, beraubte Wohnungen und zerstörte Häuser. Eine völlig zerstörte Infrastruktur, darunter auch Schulen und Krankenhäuser. Scheinbar sind sie für Russland so gefährlich, dass sie vernichtet werden müssen? Ich denke heute an Mariupol, Volnovakha, Irpinj, Bucha, Charkiv, Chernihiv, Kyiv und die anderen ukrainischen Städte, die von russischen Bomben manchmal sogar völlig dem Erdboden gleichgemacht worden sind. Land und Leute sind durch den Krieg völlig entblößt und nackt.

Der Täter hört aber hiermit nicht auf. Nach dem Berauben folgt die Kreuzigung. Eine brutale Vergewaltigung von Frauen, die Verschleppung der Kinder und die Folter verhafteter Männer setzt ein. Unsere Vorstellung reicht nicht aus, um den schrecklichen Alltag von ukrainischen Geiseln zu beschreiben.

Im Angesicht von vielen Leidenden und Opfern wird unser Gebet oft nur zu einer einzelnen Frage: „*Mein Gott, mein Gott, warum hast du mich verlassen?*“ Warum? - Ist das eine Strafe Gottes? Wofür? - Sind wir so unverzeihlich schuldig? Wieso?

Eine Antwort bekomme ich im stillen Blick auf den gekreuzigten Sohn Gottes. Denn er ist selbst zum ungerichten Opfer für die Sünden der ganzen Menschheit geworden. Dies kann ich trotzdem kaum nachvollziehen. Aber in seiner liebevollen Opfergabe kann ich sicherlich erkennen, dass Er kein Gott des Todes ist, sondern ein Gott des Lebens. Und durch das Glauben an seine Opfer gewinnt auch unser Opfer, das Leiden wie das Sterben, an Sinn und hat Teilhabe an seiner glorreichen Auferstehung.

Herr Jesus Christus, Heiland und Erlöser, wir danken Dir für Deine Opfergabe. Dein Leiden, Dein Blutvergießen und Dein Tod am Kreuz reichen. Es ist genug! Amen!

На Хресній Дорозі з Ісуса здерли Його одіж. Країна, обдерта війною. Спустошені українські міста, пограбовані помешкання, зруйновані будинки. Повністю зруйнована інфраструктура, в тому числі школи та лікарні. Мабуть Росія бачила в них особливу загрозу для себе, щоби так цинічно знищувати їх. Сьогодні я думаю про Маріуполь, Волноваху, Ірпінь, Бучу, Харків, Чернігів, Київ та інші українські міста, які внаслідок російських бомбардувань подекуди практично повністю зруйновані. Люди, країна, народ обдерті до наготи війною.

Але на цьому злочинець не зупиняється. За здириством слідує розп'яття. Брутальні зґвалтування жінок, викрадення дітей, катування ув'язнених чоловіків. Нашої уяви не вистачить, щоби описати усі жахіття буднів українських полонених.

Перед обличчям усіх цих страждань і жертв наша молитва часто зводиться до одного єдиного запитання: «*Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?*» Чому?! – Це така кара Бога? За що?! – Невже ми так немилосердно провинились? Як так?!

Свою відповідь я отримую в мовчазному погляді на розп'ятого Сина Божого. Він же ж сам є несправедливою жертвою чужих людських гріхів. Мені всерівно важко це збагнути. Та все ж, у Його сповненій любові жертві я впевнено можу розпізнати, що Він є не Богом смерті, а Богом життя. І через нашу віру у цю Його хресну жертву також і наша особиста жертва, терпіння та смерть набувають змісту та роблять нас сопричасниками Його славного Воскресіння.

Господи Ісусе Христе, Спасителю і Відкупителю, ми вдячні Тобі за Твою Жертву. Твоїх Страстей, Твоїєї Крові і Твоїєї Смерті на Хресті є достатньо. Достатньо! Амінь.



**Die 13. und 14. Stationen des Kreuzweges:
Jesus wird vom Kreuz abgenommen und in den
Schoß seiner Mutter gelegt. Der heilige Leichnam
Jesu wird in das Grab gelegt.**

V *Wir beten dich an, Herr Jesus Christus,
und preisen dich*
A *denn durch dein heiliges Kreuz
hast du die Welt erlöst.*

Aus dem Heiligen Evangelium nach Matthäus:

„Gegen Abend kam ein reicher Mann aus Arimathäa namens Josef; auch er war ein Jünger Jesu. Er ging zu Pilatus und bat um den Leichnam Jesu. Da befahl Pilatus, ihm den Leichnam zu überlassen. Josef nahm ihn und hüllte ihn in ein reines Leinentuch. Dann legte er ihn in ein neues Grab, das er für sich selbst in einen Felsen hatte hauen lassen. Er wälzte einen großen Stein vor den Eingang des Grabes und ging weg. Auch Maria aus Magdala und die andere Maria waren dort; sie saßen dem Grab gegenüber“ (Mt. 27,57–61).

Menschen wie Josef von Arimatäa, Maria von Magdala und andere Frauen kommen dem toten Jesus nah, sie begegnen dem furchtbaren Tod, wie unzählige Menschen in der Ukraine. In den ersten 6 Wochen des russischen Krieges in der Ukraine gab es bereits mehrere Tausend Todesopfer auf beiden Seiten. Hunderte ukrainische Kinder und Tausende Zivilisten sind tot. Und noch fast so viel in 8 Jahren seit 2014.

**13. i 14. Стації:
Ісуса знімають з Хреста.
Ісуса кладуть до гробу.**

*Слава страстям Твоїм,
слава довготерпінню Твоєму, Господи!*

Від Матея Святого Євангелія читання:

«Як же настав вечір, прийшов заможний чоловік з Ариматеї, на ім'я Йосиф, що й сам став учнем Ісуса; Він прийшов до Пилата і просив тіла Ісуса. Тоді Пилат звелів видати тіло. Йосиф узяв тіло, загорнув його в чисте полотно й поклав у своїй новій гробниці, що її висік у скелі. І, прикотивши до входу гробниці великий камінь, відійшов. А була там Марія Магдалина й інша Марія, що сиділи проти гробниці» (Mt. 27, 57-61).

Йосиф Ариматейський, Марія Магдалина та інші жінки турбуються про мертве тіло Ісуса, досвідчують жахливу смерть, як і безліч людей в Україні. Лише за перші 5 тижнів російської війни в Україні налічуються тисячі жертв з обох сторін. Сотні українських дітей та тисячі мирних жителів. А ще майже стільки ж за 8 років війни починаючи з 2014 року.

Gerade die Älteren fühlen sich angesichts von tausenden Verletzten und Toten an düstere Kapitel des letzten Jahrhunderts erinnert: An das millionenfache Sterben in den Weltkriegen und den millionenfachen Hungerstod im Holodomor (ein Völkermord durch Hunger in der Ukraine in den 30-er Jahren des 20. Jhds.). Die Kornkammer Europas wird zur Totenkammer Europas. Wird unsere Schwarzerde dadurch noch mehr fruchtbar? Fragt sich, wem dieser Weizen und das Brot von blutigem Nachgeschmack wohl schmecken werden?

Der Heilige Josef von Arimathäa konnte die Opfer Jesu nicht verhindern. Es war aber auch nicht seine Aufgabe. Seine Aufgabe war es, sich um den Leichnam Jesu zu kümmern. Er nahm ihn und hüllte ihn in ein reines Leinentuch. Dann legte er ihn in ein unbenutztes Grab, das er für sich selbst in einen Felsen hatte hauen lassen.

Was können wir ganz persönlich als einfache Gläubende dazu beitragen, um einen Krieg zu verhindern oder die Folgen zu lindern? Es soll jeder selbst persönlich in seiner Lebenssituation entscheiden. Hauptsache ungleichgültig in den Bereichen von Politik, Militär, Kirche oder auch anderen.

Ein verbluteter Leichnam der Ukraine braucht jetzt schon viel Pflege und Fürsorge durch Teilhabe und Solidarität von Schwestern und Brüdern in Glauben, aber auch von der ganzen Weltgemeinschaft. Eine endgültige Grablegung der Ukraine ist sicherlich ein Wunsch des russischen Imperialismus. Es wird aber nur eine Zwischenstation sein auf dem Weg zur Auferstehung. Wie bei einer Taufe wollen wir im Grab den alten Menschen Adam mit seiner Korruption, Uneinigkeit und sowjetischen Mentalität endgültig beerdigen und ablegen und zusammen mit Christus als neuem Adam in Frieden, Gerechtigkeit, territorialer Souveränität und Integrität im gemeinsamen Haus Europa auferstehen.

Ich danke Euch allen, liebe Mitbetenden, für eure Teilnahme an dieser außerordentlichen Form, den Kreuzweg mit der Ukraine zu beten. Nun lade ich Euch ein, Euch fortführend an einer Unterstützung der Menschen in der Ukraine zu beteiligen.

Перед лицем тисяч поранених і вбитих, особливо старшому поколінню, пригадуються жахіття минулого століття: мільйонні жертви Світових Воєн та Голодомору. Житниця Європи стала гробницею Європи. Невже від цього наш чорнозем стане ще більш родючим? Кому до вподоби така пшениця і хліб з кривавим післясмаком?

Святий Йосиф Ариматейський не міг запобігти Жертві Ісуса. Він і не мусів цього робити. Але він подбав про Тіло Ісуса. Він узяв його, загорнув його в чисте полотно й поклав у своїй новій гробниці, що її висік у скелі.

Що можемо ми як звичайні християнин зробити для того, щоби запобігти війні, чи принаймні зменшити її наслідки? Це належить вирішувати кожному особисто, залежно від власних життєвих обставин. Головне не бути байдужим у справах політичних, військових, церковних чи інших, суспільної ваги.

Вже зараз скривавлене тіло України потребує багато любові та турботи через сопричастя і солідарність братів і сестер у вірі, а також всієї світової спільноти. Очевидно, що остаточне погребення України є метою російського імперіалізму. Але цьому не бути. Це погребення стане лише проміжним етапом на шляху до нашого воскресіння. У цьому гробі як у хрещальній купелі ми хочемо остаточного поховати нашого старого Адама (корупцію, національні міжусобиці та радянський менталітет), щоби разом із новим Адамом, Сином Божим Ісусом, воскреснути в мирі, справедливості, суверенітеті та територіальній цілісності у спільному європейському домі.

Я щиро дякую вам усім, дорогі молільники, за вашу участь у цьому незвичному молінні Хресної Дороги України. Тепер я запрошую Вас до якоїсь конкретної підтримки України у цей непростий час..

Herr Jesus Christus, Heiland und Erlöser, wir danken Dir für Deinen Weg zu unserer Erlösung. Mit Dir zusammen können wir unseren grauen Kriegsalltag in der Ukraine leben, und gehen zusammen mit unseren Schwestern und Brüdern weltweit Deinen Kreuzweg. Wie damals, so warten wir auch heute auf Deinen siegreichen Ostergruß: „Fürchtet euch nicht! [...] Seid gegrüßt!..“ (Mt. 28, 5-9). „Der Friede sei mit euch!“ (Lk. 24, 36). Dein Frieden sei mit uns! Amen!

So segne und behüte uns der allmächtige und barmherzige Gott, der Vater und der Sohn und der Heilige Geist. Amen!

27.-30. März 2022
Ivano-Frankivsk (UKRAINE),
Erzpriester Ivan Sokhan

Господи Ісусе Христе, Спасителю і Відкупителю, ми вдячні Тобі за Твій шлях нашого відкуплення, який ми маємо нагоду проходити з Тобою у наших смутних військових буднях в Україні разом із нашими братами і сестрами по цілому світі. Як колись, так і тепер ми очікуємо Твого переможного пасхального вітання: «Не бійтеся! ... Радуйтеся!..» (Mt. 28, 5-9). «Мир вам!» (Лк. 24, 36). Твій МИР нехай буде з нами! Амінь.

Благословення Господнє на вас, з Його благодаттю і чоловіколюб'ям, завжди, нині, і повсякчас, і навіки вічні. Амінь!

27-30 березня 2022 р. Б.
м. Івано-Франківськ
Протоіерей Іван Сохан

pray for Ukraine